

**Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 6587/06
21.12.2007. godina
Beograd**

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Danice Bogdanović, predsednika veća, Vere Pešić i Gordane Džakula, članova veća, sa savetnikom Vrhovnog suda Srbije Ljiljanom Jevtić, zapisničarem, odlučujući u upravnom sporu po tužbi tužioca AA, protiv tužene Vojne pošte 1099 Beograd, radi poništaja rešenja Up-2 br. 121-2 od 06.10.2006. godine, u predmetu ostvarivanja prava na posebnu naknadu, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 21.12.2007. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE UVAŽAVA i PONIŠTAVA rešenje Vojne pošte 1099 Beograd Up-2 br. 121-2 od 06.10.2006. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijena je, kao neosnovana, žalba tužioca podneta protiv rešenja Vojne pošte 8080 Kragujevac, Pov. br. 5493-2 od 21.07.2006. godine, kojim je tužiocu utvrđeno pravo na posebnu naknadu zbog težine, karaktera i trajanja rada, odnosno posla, u procentu od osnovne plate i to: a) 0,5% od osnovne plate po osnovu jednog premeštaja u toku službe (čl. 9. tač. 3. Uredbe); b) 10% od osnovne plate (čl. 9. st. 1. tač. 4. g) Uredbe); deo plate iz tač. 1. ovog rešenja pripada imenovanom počev od 25.07.2005. godine, a isplaćivaće RC MO.

U podnetoj tužbi tužilac je osporio zakonitost rešenja tuženog organa ističući da mu je prvostepenim rešenjem priznato pravo na posebnu naknadu u visini od 0,5% za samo jedan premeštaj, a na osnovu evidencije evidentiranoj u "KAIS". Međutim, ističe da pored tog priznatog prava na jedan premeštaj, tužilac je imao još dva premeštaja po naredbama komandanta 1. Armije br. 107-76 od 26.03.1993. godine i br. 12-103 od 10.09.1998. godine. Smatra da mu nije priznat premeštaj iz aa u bb, kao i premeštaj iz bb banje u vv. Smatrajući da je tuženi organ doneo nezakonito rešenje, predlaže da sud tužbu uvaži i poništi osporeno rešenje.

U odgovoru na tužbu tuženi organ je u svemu ostao kod razloga osporenog rešenja, pa je predložio da sud tužbu odbije, kao neosnovanu.

Nakon ocene navoda tužbe, odgovora na tužbu i celokupnih spisa predmeta ove upravno-pravne stvari, Vrhovni sud Srbije je našao da je tužba osnovana.

Prema stanju spisa predmeta i obrazloženju osporenog rešenja tuženi organ je odbio žalbu tužioca kao neosnovanu, nalazeći da je u provedenom prvostepenom postupku, u kome nije bilo bitnih povreda pravila postupanja, pravilno primenjen materijalni propis, kada je tužiocu utvrđeno pravo na posebnu naknadu zbog težine, karaktera i trajanja rada, odnosno posla, u procentu od osnovne plate i to 0,5%, po osnovu jednog premeštaja u toku službe, a na osnovu uvida u "KAIS" gde je evidentiran samo jedan premeštaj u toku službe.

Ocenjujući zakonitost osporenog rešenja, Vrhovni sud Srbije nalazi da su tim rešenjem učinjene bitne povrede pravila postupanja koje su od uticaja na pravilnost i zakonitost rešavanja ove upravno-pravne stvari, a propisane odredbom čl. 199. st. 2. Zakona o opštem upravnom postupku ("Sl. list SRJ" br. 33/97 i 31/01). Naime, saglasno navedenoj odredbi obrazloženje rešenja sadrži: kratko izlaganje zahteva stranaka, utvrđeno činjenično stanje, po potrebi i razloge koji su bili odlučni pri oceni dokaza, razloge zbog kojih nije uvažen koji od zahteva stranaka, pravne propise i razloge koji s obzirom na utvrđeno činjenično stanje upućuju na rešenje kakvo je dato u dispozitivu. Tuženi organ, međutim, u obrazloženju osporenog rešenja nije dao dovoljne i jasne razloge za zaključak da je neposrednim uvidom u "KAIS" evidentiran kod tužioca samo jedan premeštaj u toku službe.

Pored navedenog, osporeno rešenje obuhvaćeno je i povredom odredbe čl. 235. st. 2. Zakona o opštem upravnom postupku, obzirom da je tužilac u žalbi, kao i u tužbi isticao navod da ima još dva premeštaja u toku službe, i to po naredbama komandanta 1. Armije br. 107-76 od 26.03.1993. godine i br. 12-103 od 10.09.1998. godine, što tuženi organ nije cenio, a bio je dužan, na osnovu navedene zakonske odredbe, prema kojoj u obrazloženju drugostepenog rešenja moraju se oceniti i svi navodi žalbe.

Stoga će u ponovnom postupku tuženi organ otkloniti povrede postupka i doneti novo, na zakonu zasnovano rešenje.

Sa iznetih razloga, Vrhovni sud Srbije je, primenom odredbe čl. 41. st. 2., u vezi čl. 38. st. 2. Zakona o upravnim sporovima ("Sl. list SRJ" br. 46/96), odlučio kao u dispozitivu ove presude, s tim što su primedbe suda obavezne za tuženi organ u smislu odredbe čl. 61. istog Zakona.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU

dana 21.12.2007. godine, U. 6587/06

Zapisničar, Predsednik veća – sudija,

Ljiljana Jevtić, s.r. Danica Bogdanović, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

SK